

[Aksel Larsen.]

det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft oplæste her, at Danmark i så henseende absolut ikke mere har sin selvstændighed. Det har vi iøvrigt fået belyst ved så mange praktiske eksempler. Jeg skal blot nævne enkelte.

Da der blev sluttet en handelstraktat med Guatemala, blev den højtideligt forelagt rigsdagen til ratifikation. Jeg skal ikke sige noget som helst ondt om Guatemala, jeg kender meget lidt til det land, men jeg er ikke sikker på, at denne handelstraktat med Guatemala havde så aldeles overvejende betydning for Danmark. Det var vist ikke et af de meget store spørgsmål, men den skulle forelægges her og godkendes af både folketing og landsting. For nogen tid siden sluttede forsvarsministeren en aftale om anskaffelse af våben og anden militær udrustning fra Amerika. Jeg vil antage, at det er en aftale af betydeligt større omfang end Danmarks handelsaftaler med samtlige latin-amerikanske stater, men der var ikke tale om, at en sådan aftale blev forelagt rigsdagen til ratifikation, ja, rigsdagen fik ikke engang at vide, hvad det hele drejede sig om. Den slags kan man klare uden om rigsdagen, man regner vel med, at man har godkendelse til at optræde på den måde, for rigsdagen har jo med flertal vedtaget, at Danmark skal slutte sig til Atlantpagten, og så må man tage følgerne af dette, tage imod de ordrer, der derefter gives.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) sagde i sin tale nogle meget smukke ord om, at vi må forme forsvaret i dansk demokratisk ånd, så folket kan møde det med tillid. Det er naturligvis en i hvert fald i ord meget smuk målsætning, men det ærede medlem blev korrigeret af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, som sagde, at det ikke er nok, at vi laver en forsvarslov og opbygger et militær og påtager os store byrder, vi må også gøre en åndelig indsats, idet hele folkets indstilling til denne sag totalt må ændres. Altså, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft synes at være af den opfattelse, at folkets indstilling til denne sag er gal, ellers måtte den jo ikke totalt ændres. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft giver altså udtryk for, at folket eller folkets flertal faktisk ser med mistillid på det, der foregår her. Hvis det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) vil gøre alvor af sine ord om at forme Danmarks forsvarsordning, så den virkelig får folkets tillid, kommer han for det første til at befri Danmark for makkerskab med dem, man kalder vore allierede på den anden side

Atlanten, og for det andet til at udforme forsvarsordningen ganske anderledes, end man hidtil gennem praksis har vist at man ønsker at udforme den.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) er jo den, der bedst ved, hvor liden tillid en væsentlig del af befolkningen har til de forsvarspolitiske ideer, han står her og taler om. Han er valgt i Kalundborgkredsen. På den største fabrik i Kalundborg mødte hjemmeværnet forleden op med gode demokratiske fortalere og ville gerne have arbejderne til at gå ind i hjemmeværnet. Man fik ikke nogen til at gå ind i det. Ikke en eneste af tillidsmændene på fabrikken — og hvis jeg ikke tager meget fejl, er de vist alle organiserede socialdemokrater — fik man til at gå ind for tanken; de afviste det, det ville de ikke have noget med at gøre, for de havde nemlig ikke tillid til den historie. Man forsøgte at overtale dem ved at sige, at de måtte dog begribe, at man måtte have et hjemmeværn på svovlsyrefabrikken i Kalundborg af hensyn til den farlige 5. kolonne, og så svarede tillidsmændene: vi kan ikke se, hvorledes det hjemmeværn, man her kommer og vil lokke os ind i, skal kunne yde nogen sikkerhed mod den 5. kolonne, vi fandt i den højeste militære ledelse natten mellem den 8. og 9. april 1940.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) kender sikkert detaillerne i denne episode meget bedre end jeg. Den belyser i hvert fald, hvorledes det forholder sig med befolkningens tillid også i det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg)s egen valgkreds, og den modsiger de udtalelser, som forsvarsministeren fremsatte, da han holdt sin majtale i går, da han i Nakskov benyttede arbejderbevægelsens 60 år gamle internationale demonstrationsdag mod krig og militarisme til at holde en tale om, at vi skulle have mest muligt militærvesen med den skrappest mulige disciplin. Ved den lejlighed, i går i Nakskov, talte forsvarsministeren om, at Atlantpagten klare formål er at bevare freden, og han fortsatte:

„Og der har ikke været grund til at tvivle om, at et meget stort flertal af befolkningen godkender det standpunkt, at hvis vi her i landet vil have fordelen ved denne beskyttende pagt, så har vi ikke moralsk ret til at klage over, at den forpligter os til at gennemføre de militære foranstaltninger, som vi evner.“

Må jeg standse lidt ved dette udtryk „den beskyttende pagt“. Det er altså det varemærke, hvorunder den skal sælges til befolkningen, det er det reklameslogan,